

ת"פ 5491/11/14 - מדינת ישראל נגד טום נובה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14-11-5491 מדינת ישראל נ' נובה

בפני כבוד השופט דב פולוק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טום נובה

הנאשם

הכרעת - דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

הנאשם הואשם בכתב האישום בתקופה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

לטענת המאשימה, בתאריך 10.6.2013 סמוך לשעה חצות במגדל דוד בירושלים תקף הנאשם את סיגל קופרמן (להלן: "סיגל"). הנאשם תקף את סיגל בעקבות ויכוח ביניהם ושפר עליה קפה. לטענת המאשימה במעשה זה גرم הנאשם למצלוננת כויה מדרגה א בצד הימני של בטנה וחולצתה הוכתמה בכתמי קפה.

הנאשם מכחיש את ביצוע העבירה וטעון שהקפה נשפר מידיו בטעות כפי שעולה מן העדות שמסר במשפטה לאחר האירוע ביום 10.6.2014, אשר נגבהה על ידי רס"ר כסיס (מסומנת ת/2):

"אני לא שפכתי קפה על סיגלית"

...

בכינסה עמד האחמן שלי בחור בשם יצחק סיגלית ... תורנית ערבית. אני אמרתי לה שזו לא פעם ראשונה שדבר כזה קורה ושהיא לא מתאימה לתפקיד שלה, נכנסתי למוזיאון חתמתי את כרטיס העבודה ויצאתי לכינסה של המוזיאון... בחוץ הייתה סיגלית והאחמן שלי ... אמר לי שהוא הולך לעשות לי קפה ... אני נשארתי עם סיגלית והתחליל ויכוח, אני אמרתי לה שהיא לא מתאימה לתפקיד שלה והיא אמרה "טום אתה לא מדבר אליו בצורה יפה ואני רוצה שתעדוב את המקום" אני עניתי שאני לא עובד אצל אלא בחברת השמירה.

עמוד 1

ברגע זה הגיע האחמי"ש שלי עם כוס קפה, הוא אמר לי תיקח את הocus ואני תורן כדי לדברתי והסתכלתי על סיגלית לא ראייתי את הocus, רציתי לחתול ולא החזקתי נכון ואז הוא נפל על הרגליים שלי, איך זה שהוא קיבלת את הקפה אני לא יודע, אני אמרתי לה שאני מאוד מצטער, אבל היא אמרה שאני צריך לעזוב את מקום העבודה, אחרי עשר דקות שכבר הפסkontי לדבר אתה היא חזרה אליו ושאלה "אתה יודע שהקפה היה חם?"

...

אני לא שפכתי עליה, זה יצא לך פשוט נפל לי מהידיים".

בדומה לעדות שמסר במשטרה גם בפני בית המשפט העיד הנאשם כי:

" יצחק דהן עם כוס הקפה שהוא הכין בקומה 1 - של המוזיאון התחילה להתקרב מצד שמאל שלו ... כשסיגלית מולו ... המשقتו לדבר עם סיגלית והסתכלתי על הפנים שלה ועם יד שמאל שלו ניסיתי לחתול את כוס הקפה ... ולא הצליחתי לתפוס את הocus בגל שהocus כבר לא הייתה במקום אותה ראייתי לפני שהפינתי את הפנים בחזרה להמשיך לשוחח עם סיגלית. לא הצליחתי לחתול את הocus אבל אצבעות יד שמאל שלו נכנסו בתוך הocus של הקפה והocus התחילה להתפרק על היד שלו ואופן אינסטינקטיבי ניסתה לתפוס אותה לפני שהוא תיפול. לא הצליחתי לתפוס את הocus והוא נפלה. הקפה שהייתה בתוך הocus נשף על היד שלו וגם על רגל שמאל שלו וגם באופן אינסטינקטיבי אמרתי "סליחה", אני אמרתי את הסליחה באופן אינסטינקטיבי מתוך נימום ולא למשהו ספציפי".

לשאלת בית המשפט אני לא ראייתי שהקפה נשף על עוד מישחו בגל שזה נשף ואני ניסיתי לתפוס אותה. באופן אינסטינקטיבי יצחק דהן וסיגלית נסוגו לאחרור ולא ראייתי שום סימנים שהקפה מהocus הזו הגיע עד אליהם.

לשאלת בית המשפט יכול להיות שהקפה גם נשף על סיגלית באותו מקרה אני אומר שכמה טיפות יכולו להגיע כיוון שמדובר בכוס נפולת אבל אני לא ראיית את זה".

(ע' 32-33 לפרטוקול הדיון מיום 6.12.2016).

עבירה של תקיפה הגרמתה חבלה של ממש קבועה בסעיף 380 לחוק העונשין לפיו:

התוקף חברו וגורים לו בכך חבלה של ממש, דיןנו - מאסר שלוש שנים.

תחילה נבדוק האם במקרה דין התקיים היסוד העובדתי של עבירה תקיפה הגרמתה חבלה של ממש, עבירה הכללת בתוכה רכיב תוצאות של גרים חבלה של ממש.

סעיף 378 לחוק העונשין מגדיר מהי "תקיפה":

עמוד 2

המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במשרין או בעקיפין, ללא הסכמתו או בהסכמה שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חום, אור, חימל, גاز, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות.

שפיכת כס וบทוכה נוזל רותח על אדם אחר נכנסת לגדת תקיפה לפי הגדרת הסעיף, ומהויה הפעלת כוח של חום על אדם באם היה בנזול הרותח לגרום נזק לאדם הנתקף.

על מנת להוכיח שגקרה לSIGL "חברה של ממש" הציגה המאשימה תעודה רפואיית מן המרכז הרפואי טר"ם אליו פנתה לאחר האירוע בהוראת השוטרים בתחנת המשטרה. SIGL ניגשה לסניף רפואי החירום טר"ם שברוממה והרופא שבדק אותה קבע כי היא סובלת מכואיה בבטנה.

מהטופס המשטרתי בדבר הودעה על בדיקה רפואיית מיום 10.6.2013 ובו ביקש לבדוק את SIGL קופרמן עליה שד"ר אשקר פדי מר. 40481 בדק את SIGL קופרמן בטר"ם רוממה ביום 10.6.2013 בשעה 00:30 (מסומן ת/1):

"הנ"ל טוענת ששפכו עליה קפה חם, נכוותה בבטן וברגלי ימין. מאז אודם וכאבים מקומיים."

בדיקה - כויה דרגה 1 באזרור בטן ימנית "

הנאשם העלה טענה לפיה מספר הרישוי בחותמת שעל התעודה הרופאית שהוגשה אינו توأم את מספר רישויו של ד"ר אשקר פדי.

בעניין זה, הרי שמהד גיסא SIGL פנתה לסניף רפואי דוחפה טר"ם שבו מועסקים מספר רפואיים ואין למטופל, בדרך כלל, יכולת לבחור את הרופא המטפל מראש וקשה להניח שיש כאן קנוינה שתוכננה מראש. ועל כן סביר להניח שהມידע הרשמי בתעודה הרופאית לפיה נגרמה(SIGL כויה בבטנה נכון).

אולם, מאידך גיסא אין זה ראי שמספר הרישוי הרשמי בחותמת לא יהיה תואם את מספר רישויו הנוכחי של הרופא.

במהשך לכך נתן בית המשפט ביום 10.7.2017 החלטה לפיה הוא הורה:

"על משרד הבריאות אגף רישיון מקצועות רפואיים להמציא לבית המשפט בתוך 21 ים תע"צ בו מצוין אותו של הרופא שאחז במספר רישוי רפואי 10484 ביום 13/10/2013"

בעקבות החלטה זו המציא משרד הבריאות ביום 18.12.2017 תעודה עובד ציבור לפיה: "ד"ר אשקר פדי ... הינו בעל רישוי קבוע לעוסוק רפואיה במדינת ישראל מספרו 125463 מתאריך 24.02.2014. לד"ר אשקר פדי היה היתר זמני לעסוק ברפואה מספרו 10480 מתאריך 03.05.2013 ועד לתאריך 03.11.2013...".

لتעודה עובד ציבור זו הגיב הנאשם ביום 15.4.2018 כי הוא אינו מטייל ספק בדבר היותו של ד"ר אשקר רפואי, אולם החותמת שעל גבי התעודה הרופאית שהוצאה אינה מספר רישויו של ד"ר אשקר שכן רישויו הזמן של ד"ר אשקר היה

בעל מספר 10480 ואילו מספר הרישוון בוחותם של גבי התעודה הרפואיה הינו 10484.

חיפוש שערך הנאשם במאגר מידע פתוח לציבור באתר הרשמי של משרד הבריאות העלה שמספר הרישוון 10480 ש"יר אף הוא לרופאה אחרת בשם ד"ר פנינה גריין.

לאור האמור אין סובב כי יש בפגם האמור בחותמת כדי לפסול את המידע הרפואי בדבר הקוויה שנגרמה לסיגל באותו ערבית, אולם כאמור, אין זה ראיו שיוגש באופן זה מסמך رسمي לבית המשפט.

מלבד התעודה הרפואי שعلינו לבחון גם את השאלה האם הקפה היה רותח בעת שנשף:

בעניין זה העיד הנאשם כי:

"**הקפה שנשפך על היד שלי לא היה מספיק חם כדי לגרום לכוויה בגל שהקפה זהה יצחק דהן הcin בתמי בר שנמצא בקומה 1 - של המזדיון זהה מרחק די גדול עד הכניסה למזיאון שם עמדתי ... אני לא נכוותי מהקפה שנשפך עליו".**

(ע' 33 לפרטוקול הדיון מיום 6.12.2016).

הנאשם גם צرف תמונות של המרחק שלוקח ללכת מן המקום בו הcin יצחק דהן את הקפה ועד למקום בו היו הנאשם וסיגל הדריך שעבר יצחק עם כוס הקפה ממוקם הכנומו (מסומן נ/4).

גם יצחק דהן העיד על הזמן שלוקח לו ללכת את המרחק מנקודת הכניסה הקפה חזרה למקום בו היו נאשם וסיגל. בפעם הראשונה העיד על כך יצחק במהלך העדות שמסר ביום 13.1.2016 לפייה:

"ש. איפה עשית את הקפה..."

ת. למיטה, בחדר אוכל עובדים

ש. מה הייתה הטמפרטורה של הקפה כשמסרת אותו לנאשם

ת. יצא מתמי בר בקומה למיטה והייתי צריך לעלות קומה אחת ולצאת החוצה

ש. כמה זמן מעריך לך מהרגע שהכנת את הקפה בתמי בר ועד לרגע שמסרת אותו לנאשם

ת. עם כל הצפיפות שהייתה שם אולי 3 או 4 דקות"

(ע' 14 לפרטוקול הדיון מיום 13.1.2016).

ובפעם השנייה במהלך העדות הנוספת שמסר בבית המשפט ביום 10.7.2017 העיד כי:

"**לשאלת בית המשפט - כמה זמן לוקח להגיע מהמקום שם הכנת את הקפה עד המקום שם העברת את הocus**

ת. זה **עלולות** קומה אחת וגם צרייך **לקחת בחשבון** שאנו **עוורירים** בין אנשים, זה יכול **לקחת עד שני דקוט**".
(ע' 58-59 לפרטוקול הדיון מיום 10.7.2017).

מן האמור אנו למדים שמדובר על מרחק הליכה של בין שניים לארבעה דקוט, כאשר ניקח בחשבון שהליכה עם כוס ביד הינה כמובן איטית יותר. כמו כן, עצם הכנת הקפה וערובבו מוריד מעט מהום המשקה בהשוואה לכוס מים רותחים הבאים **ישירות** ממתיקן המים.

סביר להניח שהcosa שהוגשה לנאשם הייתה עדין חמה מאוד אבל מעט פחות מכוס מים רותחים ישירות ממתיקן מים. חום המים גם הוא מעלה ספק מסוים באשר לכוחם לגרום כויה. הנאשם העיד שהקפה שנשפר עליו לא גרם לו כל כויה ביד. עם זאת כויה תלולה גם בכמות המשקה שנשפר ובאזור עליו הוא נשפר. אולי, על אף האמור אין לפסול את האפשרות שכמות גדולה של קפה שעמדה בכוס שתי דקוט ונשפכה באזורי רגשות כמו עור הבطن עלולה לגרום כויה קלה.

גם אם נניח, לאור האמור כי במקרה דנן מולאו, לכארה, תנאי היסוד העובדתי הנדרשים לשם ביצועה של עבירה התקיפה הגורמת חבלה של ממש, הרי ש כדי להוכיח כי הנאשם ביצע את העבירה כאמור علينا להוכיח כי גם היסוד הנפשי הנדרש התקיים במקרה דנן.

היסוד הנפשי הנדרש **לצורך** ביצועה של עבירה התקיפה הגורמת חבלה של ממש הינו יסוד נפשי של מודעות למעשה. علينا להוכיח שהנ帀ם היה מודע לכך לעצם ביצוע העבירה והן לאפשרות התרחשות התוצאה הנובעת מהמעשה.

כפי שעולה מהודיעו של הנאשם במשפטה (מסומנת ת/2) וمعدותו בבית המשפט, אותן הבאנו לעיל, הנאשם גורס שהקפה שנשפר מידיו נשפר בטעות. הוא טוען כי הקפה נמסר לידי השמאלית, שהוא ידו החלה, על ידי מר יצחק דהן, ובניסון לאחוזה בכוס ולקחתה מידו יצחק הנוזל מתוך כוס נשפר עליו ויתכן שנשפר גם על סיגל, ובשל כך הוא אף התנצל בפניה.

עוד מצין הנאשם שעצם הרעיון להכין קפה היה רעיון של יצחק "על מנת להרגיע את הרוחות" והוא לא התבקש לעשות זאת על ידי הנאשם.

לעומת זאת, מגרסתה של סיגל עולה שהנ帀ם שפר עלייה את הקפה בכוונה:

"**כשהוא** נכנס היה מאוד עצבני והתחיל **להטיח** כי האשמות וקללות בצורה מאוד מאימת - הוא אמר שאני לא יודעת את העבודה שלי ואני לא יודעת שום דבר ושאני מiotרת כמו כסא ... הוא קולל אותי. מאוד חששתי ומאוד נבהلتני וニיסיתי להרגיע אותו. יצאך אמר לו להירגע ואמר שהוא הולך להכין לו (לנאשם) קפה. ברגע ש יצאך חזר והגיע לו את כוס הקפה ביד תוך שהוא ממש לגדף הוא התקרב אליו ואיתם כמה **שניות** אחרי שהביא לו את הקפה, בהנפת יד מכונת הוא הטיח **לי** את הקפה כשהוא אומר מראש 'או סליה'".

עם חיק ציני ובמරחך אף הוא הטיח לי את הקפה כשהוא רותח על עור הבطن והרגל.

...

ש. למה את חשבת שהנפת היד הייתה מכוונת

ת. ... בגלל שלפני שהוא עשה את זה הוא התנצל תוך כדי עשייה. הוא גם היה קרוב מאד והוא לו מבט בעיניהם והוא מאוד עצבני

...

... הייתה לי צריבה מאוד חזקה בבטן בדרגה ראשונה. **קיבלי טיפול בטרם**, משחה וחבישה וכשבוע סבלתי מכאבים עד שזה החלים".

(ע' 9-8 לפרוטוקול הדיון מיום 13.1.2016).

עד נספ לאירוע היה מר איציק דהאן, שהיה אחראי לשמור במוזיאון בעת האירוע (להלן: "איציק"). איציק הוא זה שניגש להכין את הקפה, על דעת עצמו, על מנת להרגיע את הרוחות, ומסר אותו לנאים.

מהודעתו של איציק במשטרה אשר נגבהה ע"י רסר ניאל דבאת ביום 8.7.2013 (מסומנת נ/1) עולה כי:

"... טום היה כל כך עצבני ... התחל לצעוק עלי ועל סיגל ... "אייזו מנהלת את על מה את מקבלת משכורת" היא ענתה לו שזה לא עניינו ואמרה לו שעכשיו יכנס לעבודה ... בכניסה הוא המשיך להשתול להקנית את סיגל ... היא ענתה לו ואני לשם שניוי הלכתי להכין לו כוס קפה ... לאחר שזרתני ראייתי אותם עדין מתווכחים נתמי לו את כוס הקפה החם שהכנתי ביד ואסביר הוא היה במרחך של נגיעה מסיגל אולי של חצי מטר ואפלו פחות ואני הושטתי ידי אל כיוון ידו והוא החזיק את הכוס בעוד אני מחזיק את הכוס אותו הוא עשה תנוצה של שפיכת הכוס אל כיוון סיגל שעמדה ממש מולו וראיתי הנוזל הקפה החם מושפרץ אל הבطن של סיגל כך שהרטיב אותה בנוזל חם מאד. הסתכלתי עליו ושאלתי אותו מה זה והוא אמר מצטער נפל מהיד. סיגל בכתה ואמרה לי איציק אני רוצה להגיש תלונה במשטרה ועודדתי אותה ושני שוטרים שהיו בקרבת מקום לקחו אותה ואמרה לי איציק אני רוצה לטעמי הראות שלך לאירוע ... ?

ש. האם טום התכוון לשפוך את הקפה על סיגל מנוקדת הראות שלך לאירוע ... ?

ת. בgal השתלשלות האירוע ועצם אי הכניסה למתחם והסיטואציה שנוצרה לטעמי הוא עשה כך במכoon.

ש. האם טום שפך את הקפה מיד שהגש לאותו ליד?

ת. כן

ש. האם טום הצטער על מעשי

ת. כן. לא התכוונתי מ猝ער... אני ראייתי והרגשתי את תנועת ידו של טום שמכoon את ..."

מהודעתו של אייציק במשפטה עולה כי בעת שמסר את ההודעה סבר אייציק שהנאשם שפרק את הקפה על סיגל בכוונה. הוא נימק את גורסתו ב"השתלשות האירוע". כלומר כבר בגרסה שמסר במשפטה עולה סבירה לפיה מסקנתו הייתה שהקפה נשפר בכוונה, ולא עולה מהם וודאות מוחלטת לכך שראיה פיזית נזול חם מכוון נשפר בכוונה. את מעשה השפיכה עצמו הוא מתאר כך שהנאשם "הושטתי ידי אל כיוון ידו והוא החזק את הкус בעוד אני מחזק את הкус אותו הוא עשה תנועה של שפיכת הкус אל כיוון סיגל שעמדה ממש מולו וראייתי הנזול הקפה החם מושפרץ אל הבטן של סיגל כך שהרטיב אותה בנזול חם מאד. הסתכלתי עליו ושאלתי אותו מה זה והוא אמר מ猝ער נפל מהיד".

אייציק גם העיד בפני בית המשפט פעמיים. בעדותו הראשונה בבית המשפט ביום 13.1.2016 העיד כי:

"ראייתי שטום בעצבים והויכוח גדול הלכתי לעשות לו קפה ... כדי להרגייע את העניינים ... נתמי לטום את הקפה ואולי הסטטי את העניינים שלי לרגע, לשנניה, אז סיגל כמעט צעקה זאת כל הקפה היה לה על הבטן. את השנניה של שפיכת הקפה לא ראייתי. היינו במרקח חצי מטר אני וסיגל מטום

...

יש אולי שנייה אחת בה שאיר שהתנועה נעשתה לא ראייתי אבל ראייתי את הנזול עף מהкус לבטן של סיגל

...

ירושי אומר לי שזה לא יכול להיות בטעות ... כי יש שם הרבה עצבים, הרבה מאוד עצבים. משני הצדדים דרך אגב"

(עמ' 14-13 לפרטוקול הדיון מיום 13.1.2016).

בעדות הראשונה שמסר אייציק מתחזק הספק, שכן הוא לא בטוח האם ראה את רגע השפיכה או שבדק פספס שנייה זו והסתכל לכיוון אחר. על אף זאת העד עדין מעד כי הנאשם שפרק את הקפה החם מהкус על סיגל בכוונה.

אייציק הוזמן להעיד פעם נוספת, כעד מטעם בית המשפט, ביום 10.7.2017:

"אני מנסה להתמקד בתמונה ולהעלות אותה לראשי באותו רגע, היינו שם הרבה אנשים ... הקפה נשפר על סיגל, ואני מצפונית עלול לשלם ביוκר אם אגיד שזה הנאשם או מתוך דחיפה או מכח זה אפשר שזה ישפר".

...

שאלת בית המשפט - אם ירדתי לסוף דעתך אתה אומר שיכול להיות שהוא שפרק את הקפה על סיגל במתכוון אך באותה מידה יתכן שהקפה נשפר עליה בטעות

ת. כן. זה בדיק מה שאינו אומר. זה עניין של שניות והענין אולי לא ראתה מספיק טוב כדי לקבוע".

(עמ' 54-53 לפרוטוקול הדיון מיום 10.7.2017).

aicik ממשיך ומעיד כי:

"לגביו העדות במשטרת ... אני עומד אחורי כל מילה ... השאלה של המשטרה היו שאלות "קרות" כן או לא וזה מה שזרקתי לחיל האויר באותו רגע ... כשהאני יושב ומנסה לחשב על הדברים האלה, אתה יודע כמה סיטואציות יכולות לצאת מאותו רגע שימושה מוסר קפה למישחו אחר, אתה עומד יד מול יד ודברים יכולים לקרות בכוכנה או לא בכוכנה.

... ש. נשף שם קפה

ת. לדעתך כן. נשף שם קפה.

...

היה קפה ... לסיגל היה קפה על החלטה שלה. נשף עליה קפה.

...

אני מפחד שככל שאני חשב על הדבר הזה שהוא שאמרתי לא היה מדויק ובאמת הקפה נשף בטעות"

(עמ' 56-55 לפרוטוקול הדיון מיום 19.7.2017).

בעדות השנייה שמסר הנאשם בבית המשפט הוא מטיל ספק ממשי באם הנאשם שף את הנוזל מתוך הסיגל בכוכנה או בטעות.

אני סובב שלאור נסיבות המקרה התלבטו של איציק מתקבלת על הדעת. שכן לא הנאשם הוא שהלך להכין את כוס הקפה אך שודאי שמעשה זה לא תוכנן מראש, ורקשה מאוד לדעת בפועל האם הנוזל החם בכוס נשף בטעות או בכוכנה גם לאדם המתבונן באירוע האמור בעת התרחשותו.

אדם נוסף שנכח בעת האירוע היה מר נדב גרבב שהוא טכני במזיאון בעת האירוע (להלן: "גרבר"). גרבב מסר בעדותו כי:

"... איציק הלך להכין לטום כוס קפה וכשנתן לו את הקפה אז הייתה איזה הייתה תנועת יד והקפה נשף על סיגל. הוא תפס את הקפה ועשה כאילו הקפה נופל, ככה זה נראה לי לפחות

שאלת בית המשפט - האם אתה אומר שזו הייתה תנועת יד מכוונת

ת. ככה זה נראה לי

...
ש. מהמקום בו עמדת ... לא רأית את צד שמאל של הגוף שלי ... בגלל שקפצנו והכו נפלה אתה קלטה
כשהכו נפלה זהה נראה כאילו אני שפכתי, האם זו אפשרות

ת. אני היתי יותר עם הפנים לגב שלך

...
ש. אתה רأית או לא רأית את האירוע

ת. רأיתי את האירוע

...

יש דבר אחד שאני רוצה להוסיף שלא הסתכלתי על הקפה כל הזמן

...

העמדה שלי שאני לא יודע מה קרה באמת אבל זה זכור לי שהוא כן קרה במתכוון"

(עמ' 22-26 לפרטוקול הדיון מיום 27.6.2016).

גם מעדותנו של גברר עולה מבין השורות הספק באשר לשאלת האם הנאשם התכוון לשפוך את הקפה על סיגל או
שהקפה נשפר עליה بطעות.

כאן המקום להזכיר את הוראותיו של סעיף 34ב לחוק העונשין הקובע כי:

"**34ב. (א) לא ישא אדם באחריות פלילתית לעבירה אלא אם כן היא הוכחה מעבר
לספק סביר.**"

לאור האמור החלטי לזכות הנאשם מחמת הספק מעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380
לחוק העונשין.

ניתנה היום, ז' تمוז תשע"ח תmol, 20 יוני 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד יצחק וינר, הנאשם ומתרגמנית בית
המשפט לשפה הרוסיתגב' פוגצ'ובה.

